

keste dele af vores samfund, de steder, hvor de mest velhavende bor, skal inddrages i nogen form for ansvarsdiskussion?

Det er også et svar til hr. John Vinther. Jeg er glad for, der er forskel på SF og De Konservative. Det betyder bl.a., at vi begge har en overlevelsesmulighed. Men bortset fra det synes jeg, at politiske debatter, der trækker forskellene på de politiske linjer op, altid er meget nyttige. Og jeg kan erklære mig helt enig i konstateringen af den betydelige forskel.

Til fru Dorit Myltoft og fru Annette Just skal jeg bare sige, at jeg ikke hørte nogen voldsom støtte, og derfor synes jeg, at det samme problem påhviler disse ordførere. Hvad vil man gøre i forhold til de mest udsatte grupper? Er det kun smukke programerklæringer, og når det så kommer til stykket og man også skal ville midlerne, så viger man tilbage?

Jeg skal runde af med at sige til hr. Poul Nødgaard, der spurgte, om Folketinget skal bestemme, hvad der er godt: Ja, efter min opfattelse i et samspil med kommunerne. Det betyder, at det er Folketingets opgave at påtale, når der er nogle ting, der ikke fungerer godt nok for svage grupper i vores samfund. Når der er kommuner, der i for høj grad bliver sig selv nok, er det Folketingets opgave at appellere til anstændigheden hos kommunerne.

Jeg skal så runde af med at sige, at Enhedslisten støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

**Sonja Mikkelsen (S):**

Hr. Villy Søvndal taler meget om smertegrænse, og om vi ikke har en smertegrænse.

En smertegrænse oplever man, hvis man virkelig bliver sat under pres. På et tidspunkt når man en smertegrænse, men det betyder jo, at der skal være et pres. Jeg vil gerne sige, at i de år vi har haft regeringsmagten sammen med midterpartierne og nu De Radikale, har vi konsekvent bestræbt os på at skabe bedre rammer, bedre muligheder for, at man rent faktisk kan løse den boligsociale opgave, der gælder i forhold til de særlig udsatte grupper, som jeg også nævnte i mit første indlæg.

De nye rammer for bofællesskaber er helt klart en forbedring i forhold til at løse den opgave. De socialpædagogiske støttemuligheder, der ligger i bistandsloven, er også nye og også en klar forbedring i forhold til tidligere. Derfor er vi meget optaget af at følge med i, hvordan udviklingen er på dette område.

Og jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal, om det er hr. Villy Søvndals indtryk, at det er blevet sværere at få løst de boligsociale opgaver ude omkring i landet i de senere år, eller om der rent faktisk begynder at ske noget. Det er mit indtryk, at der sker en hel del i øjeblikket, og det synes jeg er meget tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

**Dorit Myltoft (RV):**

Hr. Villy Søvndal spurgte til smertegrænsen i forhold til kommunernes leven op til en boligpolitik.

I Det Radikale Venstre så vi gerne, at vi havde flere kommunalbestyrelsesmedlemmer, om end vi fik flere ind ved sidste valg. Men fakta er, at i Det Radikale Venstre arbejder vi på samme politiske grundlag og med samme politiske mål, hvad enten vi er valgt til Folketinget, til amtsråd eller til en kommunalbestyrelse. Derfor ser vi ikke den kløft, som hr. Villy Søvndal påstår, men snarere at vi arbejder i samme retning.

(Kort bemærkning).

**Villy Søvndal (SF):**

Jeg ville også gerne kunne tilslutte mig, at billedet var meget smukt, men jeg mener ikke, at det er det.

Jeg vil godt direkte spørge fru Dorit Myltoft, der ikke ser kløften. Jeg bad for nylig om at få en oversigt fra boligministeren – jeg har fået den – over, hvor mange almennyttige boliger man har i de forskellige kommuner. Jeg vil godt tage et enkelt eksempel ud: En kommune som Gentofte, som er en stor kommune, har i alt 1.000 almene boliger, 1.000 ældreboliger, ungdomsboliger og almene boliger – hele moletjåven. Er det rimeligt? Er det rimeligt, at en enkelt kommune ved konsekvent at nægte at bygge sikrer sig, at de, der har de problemer, som skal klares i en almennyttig bolig, flytter til Vestegnen til de relativt fattigere kommuner, eller de flytter til København?

Er det ikke også et problem for Det Radikale Venstre, at vi har områder, der i den grad er sig selv nok i forhold til det fælles ansvar?

(Kort bemærkning).

**Dorit Myltoft (RV):**

Til hr. Villy Søvndal vil jeg sige: Jo, selvfølgelig er det også et problem for Det Radikale Venstre, men vi synes ikke, at vi løser det ved at fratage kommunerne deres selvstyre, men snarere i et